

Posudek na bakalářskou práci Lenky Giovagnoniové

Vliv poválečných britských vlád na vývoj Commonwealthu do roku 1960

Lenka Giovagnoniová se ve své bakalářské práci zabývá zajímavým, u nás od počátku 60. let (Hrad, 1961) knižně nezpracovaným historickým tématem: proměnami Commonwealthu v období mezi koncem druhé světové války a počátkem 60. let, kdy dochází k urychlení dekolonizačního procesu v Africe, v kontextu vývoje politiky Velké Británie. Autorka neusiluje o obhájení konkrétní teze, ale spíše o zmapování problematiky a její zasazení do širšího kontextu vývoje britské politiky. Výsledkem je práce, v níž se jí podařilo propojit deskriptivní i analytické pasáže v poměrně kompaktní tvar; celkově je možné konstatovat, že se tématu dokázala zhostit úspěšně.

Struktura práce je logická, autorka kombinuje chronologickou metodu (období vlády každého z ministerských předsedů je věnována zvláštní kapitola) s tematickými kapitolami a krátkými případovými studiemi, které ilustrují různé modely začleňování nově nezávislých států do Commonwealthu a problémy, o nichž se v dané souvislosti diskutovalo. Po krátkém úvodu následuje pečlivé shrnutí použité literatury (v závěrečné bibliografii by dokumenty měly být řazeny zvlášť) a nástin vývoje Commonwealthu před rokem 1945, který vhodně slouží jako uvedení do vlastního tématu práce. Členění hlavního textu je přehledné, text je na konci každé z chronologických kapitol vhodně doplněn krátkým shrnutím. Před vlastní závěr je zařazena kapitola, která naopak shrnuje další vývoj Commonwealthu od 60. let do současnosti; tím autorka dosahuje efektu, že práce působí dojmem pojednání zvoleného tématu v jeho úplnosti, ne pouze v rámci jednoho období.

Bibliografická základna práce je plně vyhovující i díky tomu, že autorka získala přístup ke knižním fondům přímo v Británii. Kladně hodnotím i práci s dokumenty.

Úroveň práce naopak snižuje povážlivě velké množství chyb v interpunkci, v menší míře i občasná formulační neobratnost („Ernest Bevin, viděl potřebu přítomnosti britských jednotek v zámoří, aby byly pro Sověty dostatečným respektem“ – str. 14). Je rozdíl mezi *statutem* a *statusem* (str. 49).

Po faktografické stránce je předkládaná práce až na řídké výjimky velmi přesná; úvodní tvrzení „když v roce 1588 porazila Anglie španělskou Armadu, stala se největší námořní velmocí tehdejší doby“ (str.9) je ale široce rozšířený historický blud: španělská námořní moc kulminovala až po roce 1588, navíc v 17. století Angličany převyšovali i Holanďané atd. Tvrzení, že „Británie nebyla ochotna se rozhovorů (v Messině) zúčastnit“ (str.33), je zavádějící. Na str.16 autorčiny formulace implikují, že odchod Indie z Commonwealthu by znamenal i její odchod ze šterlinkové zóny – je toto její závěr, anebo převzatý argument (považuji jej za diskutabilní)?

Navrhuji, aby se diplomantka pokusila při obhajobě odpovědět na otázku, týkající se zejména šesté kapitoly práce: hrály podle ní při změně postojů Macmillanovy vlády v otázkách koloniální (a souběžně evropské) politiky na přelomu 50. a 60. let významnější roli politické, anebo ekonomické argumenty?

Předkládaná práce splňuje všechny požadavky na bakalářské práce kladené, a jako takovou ji mohu bez výhrad doporučit k obhajobě. Domnívám se, že přes uvedené dílčí nedostatky je její

úroveň taková, aby při zdárném průběhu obhajoby ještě mohla být hodnocena stupněm
výborně.

V Praze dne 8. června 2006

